

РЕШЕНИЕ

№ 1576

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12606** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – С., депозирана чрез процесуалния му представител юриконсулт Е. К., против Решение №814/27.10.2021 г., постановено по НАХ дело №9555/2021 г. по описа на СРС, НО, 116-и състав, с което е отменено НП №580436-F612661/03.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С.. С последното на [фирма], [населено място] е наложено имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.273 ДОПК за нарушение на чл.37, ал.2 ДОПК и чл.56, ал.1, вр. чл.13, ал.1 ДОПК.

Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Твърди се, че СРС неправилно е приел, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на НП и до неговата отмяна, ограничаващи правото на защита на нарушителя. Според касатора нарушението е описано съгласно изискванията на чл.42, ал.5 и чл.57, ал.1 ЗАНН и правилно е квалифицирано правно. Правилно е приложена и санкционната норма. Същото е и безспорно установено. В касационната жалба подробно са мотивирани доводите в подкрепа на законосъобразността на отмененото НП. Предвид това се иска решението на СРС да

бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. Претендира се присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Ответникът [фирма], [населено място], чрез процесуалния си представител адв. Б. П. от САК в представен писмен отговор оспорва касационната жалба. По подробно изложени аргументи счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, при което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №580436-F612661/03.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С.. Със същото на [фирма], [населено място] е наложено имуществена санкция в размер на 500 лв. за това, че не е представило изисканите с Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. №П-22222521017814-040-003/29.03.2021 г. документи и писмени обяснения, нито по електронен път чрез електронен подпис в ИС Контрол, нито в деловодството на Дирекция СДО към ТД на НАП С. в определения му в искането срок – до 12.04.2021 г. С неизпълнение на това задължение в указания срок е прието, че е налице нарушение на чл.37, ал.2 ДОПК и чл.56, ал.1, вр. чл.13, ал.1 ДОПК, поради което му е наложена имуществена санкция на основание чл.273 ДОПК.

Въз основа на събраните в хода на процеса доказателства, анализирайки същите, СРС е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Установено е, че Искането за представяне на документи и писмени обяснения с изх. №П-22222521017814-040-003/29.03.2021 г., видно от приложената към административната преписка разписка, е връчено на 29.03.2021 г. по електронен път. В същото е указан 14-дневен срок за представяне на изисканите документи и писмени обяснения, който бил до 12.04.2021 г. включително. В искането бил изрично указан начинът на представяне на документите: в информационна система /ИС/ Контрол под номера на самото контролно производство чрез електронен подпис или в деловодството на дирекция СДО. До 12.04.2021 г. /вкл./, както и до издаване на НП, от страна на [фирма] не били представени изисканите документи и писмени обяснения, нито по електронен път чрез електронен подпис в ИС Контрол, нито в деловодството на Дирекция СДО към ТД на НАП С.. С постъпило уведомление от 29.03.2021 г. дружеството заявило, че няма да представи изисканите документи, тъй като вече било предоставило нужната според него информация и излага аргументи, сходни с тези в постъпилата впоследствие жалба срещу НП, че документи не следва да представя. Предвид това СРС е приел, че от събраните по делото доказателства се установява по

категоричен начин, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си да представи изискани документи в срок, а самоволно и без да е компетентно за това, е извършило преценка кои документи са относими към проверката. Несъобразявайки се със задължението да представи изискани документи в указания срок жалбоподателят е извършил нарушение.

СРС обаче е констатирал, че в хода на проведеното АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалваното НП. Според въззивния съд както в АУАН, така и в наказателното постановление липсва конкретно и недвусмислено описание на извършеното нарушение, доколкото липсва описание какви конкретни документи не е представило дружеството или какви обстоятелства са подлежали на установяване, като е недопустимо по отношение на тези факти да се препраща към искането за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице. СРС е констатирал и липса на съответствие и между фактическото описание на нарушението в АУАН и НП и дадената му правна квалификация, както и неправилно приложение на относимата санкционна норма. За нарушение на чл.13 ДОПК според въззивния съд е приложима санкционната норма на чл.278б ДОПК. Като друго процесуално нарушение в мотивите на решението е посочено, че разпоредбата на чл.273 ДОПК е предвидена административнонаказателна отговорност за нарушения, осъществени с две различни изпълнителни деяния, съответно с две различни негови форми. Първото от тях се изразява в "неоказване на съдействие", а второто – във "възпрепятстване изпълнението на правомощията" на органите, извършващи проверката. Смесването на тези различни по своето съдържание деяния при описанието на нарушението всякога нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го ограничава да узнае пълно, точно и ясно в какво се изразява противоправното му поведение. Според СРС този пропуск е допуснат както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП. Първо актосъставителят, а след това и административно-наказващият орган, приемат, че дружеството – жалбоподател с непредставените в срок конкретно изискани документи възпрепятства извършването и приключването на проверката в определения срок. Според въззивния съд тази форма на изпълнителното деяние не е осъществена, доколкото липсват активни действия на проверяваното лице. Напротив, касае се за липса на съдействие, която при задължение за определено поведение (представяне на документи) не се изпълнява. Съответно жалбоподателят не е санкциониран надлежно и е сгрешена правната квалификация, в случай, че се приеме, както е посочено в АУАН и НП в обстоятелствената му част за възпрепятстване. В АУАН и НП в обстоятелствената им част се навеждат твърдения за възпрепятстване на проверката, докато в диспозитива на НП изрично е посочено, че се касае за налагане на наказание по чл.273 ДОПК за „неоказване на съдействие“. Затова за въззивния съд е напълно неясно в какво се твърди, че се изразява извършеното нарушение и не е определен предметът на доказване в производството. По тези съображения НП е отменено.

Настоящият касационен състав, на база събраните пред районния съд доказателства и фактически установявания, счита, че решението е правилно, макар не на всички изложени в него основания.

При постановяване на решението въззивният съд е извършил цялостна проверка на обжалваното пред него НП. Събрал е допустимите и относими към спора доказателства. В мотивите на решението е направено подробно изложение на

установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, част от които се споделят от настоящата инстанция.

Според настоящият съдебен състав неконкретизирането в АУАН и НП на изисканите с ИПДПОЗЛ документи е нарушение, но не от категорията на съществените, обуславящи отмяна на НП на това основание. Това е така, тъй като дружеството е получило същото, в което изисените документи и обяснения са подробно описани, запознало се е със съдържанието му и е било наясно какво е изискано то него. В подкрепа на този извод е изричният му отказ да ги предостави. Следователно, с неописване на изискаване с ИПДПОЗЛ и непредставени документи не е пречатвана възможността дружеството да разбере в какво нарушение е обвинено и срещу какви факти да се защитава.

Настоящият съдебен състав намира за неправилни и изводите на СРС за неправилна квалификация на нарушението и напревилно приложена санкционна норма. В случая дружеството е санкционирано за това, че не е представило в определения му срок изисканите с ИПДПОЗЛ документи и обяснения. Задължението му за предоставяне на такива произлиза именно от посочените в АУАН разпоредби на чл.37, ал.2 и чл.56, ал.1 ДОПК. Според чл.37, ал.2 ДОПК лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. Чл.56, ал.1 ДОПК предвижда, че по искане на органа по приходите ревизираното, съответно проверяваното лице, както и лицата, които го представляват, са длъжни да дадат писмени обяснения относно фактите и обстоятелствата от значение за съответното производство. Непредставянето на изисканите документи и обяснения представлява неосказване на съдействие на органа по приходите при изпълнение на правомощията му, а разпоредбата на чл.13, ал.1 ДОПК задължава участниците в производствата да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение на правомощията им по [чл.12, ал.1](#) – [ал.4](#) ДОПК. От събраните в хода на въззивното производство доказателства безспорно е установено, че именно вменените в тези разпоредби задължения санкционираното дружество не е изпълнило, поради което правилно АНО е приел, че са нарушени именно посочените от него в АУАН и в НП разпоредби. При така установеното нарушение правилно е приложена и санкционната норма на чл.273 ДОПК. Именно в тази разпоредба е посочено, че който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв. за физическите лица, а за едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в същия размер.

Но в този текст са визирани две форми на изпълнително деяние, а именно неосказване на съдействие и възпрепятстване упражняването на правомощията на съответните органи, като в случая в диспозитива на НП изрично е посочено, че санкцията е наложена за неосказано съдействие, което съответства и на приетите за нарушени разпоредби. В обстоятелствената част на АУАН и на НП обаче е посочено, че с непредставяне на изисканите конкретни документи и обяснения в определения от органа по приходите срок дружеството възпрепятства изясняването на всички факти и обстоятелства във връзка с възложената проверка, като се възпрепятства основната

функция на органа по приходи – проверка и контрол относно спазване на данъчното и осигурително законодателство на страната. В тази връзка настоящият съдебен състав приема, че правилно СРС е извел извод за наличие на вътрешно противоречие, което е ограничило санкционирания субект да разбере за коя от двете форми на изпълнителното деяние е наложена имуществената санкция, съответно е възпрепятствало неговата защита. Както е посочил в мотивите си и въззивният съд, смесването на тези различни по своето съдържание деяния при описанието на нарушението всякога нарушава правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, тъй като го ограничава да узнае пълно, точно и ясно в какво се изразява противоправното му поведение. А нарушеното право на защита винаги е основание за отмяна на НП, до какъвто извод е стигнал и СРС.

Що се касае до твърдението за допуснати съществени нарушения в хода на въззивното производство, доколкото в касационната жалба няма посочени конкретни пороци в тази насока, съобразявайки разпоредбата на чл.218, ал.1 АПК настоящият касационен състав счита, че не дължи произнасяне.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №814/27.10.2021 г., постановено по НАХ дело №9555/2021 г. по описа на СРС, НО, 116-и състав, с което е отменено НП №580436-F612661/03.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.